

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 22 januari 2004

in zaak C-353/01 P: Olli Mattila ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Toegang tot documenten — Besluiten 93/731/EG en 94/90/EGKS, EG, Euratom — Uitzondering betreffende bescherming van algemeen belang inzake internationale betrekkingen — Gedeeltelijke toegang)

(2004/C 71/02)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling: de definitieve vertaling verschijnt in de „Jurisprudentie van het Hof”)

In zaak C-353/01 P, Olli Mattila (avocaat: Z. Sundström) domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 12 juli 2001, Mattila/Raad en Commissie (T-204/99, Jurispr. blz. II-2265), strekkende tot vernietiging van dit arrest, andere partijen bij de procedure: Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Aussant en M. Bauer), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Docksey en U. Wölker), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, J.N. Cunha Rodrigues (rapporteur), J.-P. Puissochet, R. Schintgen en F. Macken, rechters, advocaat-generaal: P. Léger, griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier; op 22 januari 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 12 juli 2001, Mattila/Raad en Commissie (T-204/99), voorzover daarbij is afgewezen de vordering van Mattila tot nietigverklaring van de besluiten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de Raad van de Europese Unie van 5 respectievelijk 12 juli 1999 waarbij rekwirant de toegang tot bepaalde documenten is geweigerd.
- 2) Verklaart deze besluiten nietig.
- 3) Wijst de hogere voorziening af voor het overige.
- 4) Verwijst de Raad en de Commissie in de kosten van de twee procedures.

⁽¹⁾ PB C 317 van 10.11.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 15 januari 2004

in zaak C-433/01 (verzoek van het Bundesgericht om een prejudiciële beslissing): Freistaat Bayern tegen Jan Blijdenstein ⁽¹⁾

(Executieverdrag — Bijzondere bevoegdheden — Artikel 5, punt 2 — Onderhoudsverplichting — Regresvordering, ingediend door openbaar orgaan dat in de rechten van de tot onderhoud gerechtigde is getreden)

(2004/C 71/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling: de definitieve vertaling verschijnt in de „Jurisprudentie van het Hof”)

In zaak C-433/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, van het Bundesgerichtshof (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Freistaat Bayern en Jan Blijdenstein, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 5, punt 2, van voornoemd Verdrag van 27 september 1968 (PB 1972, L 299, blz. 32), zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (PB L 304, blz. 1, en — gewijzigde tekst — blz. 77), bij het Verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek (PB L 388, blz. 1), en bij het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek (PB L 285, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, C. W. A. Timmermans en A. Rosas, rechters, advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: R. Grass, op 15 januari 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 5, punt 2, van het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, bij het Verdrag van 25 oktober 1982 inzake de toetreding van de Helleense Republiek en bij het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, moet aldus worden uitgelegd dat het niet kan worden ingeroepen door een openbaar lichaam dat via